

- b) Ja atbilde uz 2) jautājuma a) daļu ir noliedzoša:

Vai svešu vielu daļa atkritumos, tostarp to daudzuma dēļ, var liegt to klasificēt atbilstoši B 30 20 pozīcijai vai attiecīgi tās ceturtajam ievilkumam arī tad, ja nav izpildīti Regulas Nr. 1013/2006 III pielikuma tā dēvētā *chapeau* nosacījumi, tas ir, pamatojoties uz piesārņojumu ar citiem materiāliem, ar atkritumiem saistītie riski nav tik palielināti, ka, ievērojot Direktīvas 2008/98/EK ⁽³⁾ III pielikumā minētas bīstamās īpašības, šķiet piemērota rakstiskas paziņošanas un apstiprināšanas procedūras piemērošana un netiek kavēta atkritumu dabai draudzīga pārstrāde?

3. Ja atbilde uz 1) jautājuma b) daļu ir noliedzoša:

- a) Vai Regulas Nr. 1013/2006 IIIA pielikuma 3. punkta g) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā ir prasīta pilnīga svešu vielu neesamību tādā nozīmē, ka atkritumu sajaukuma klasificēšana atbilstoši šai pozīcijai ir izslēgta, ja sajaukums — neatkarīgi no tā daudzuma un draudu potenciāla — satur citus atkritumus, kas nav minēti B 30 20 pozīcijas pirmajos trijos ievilkumos (svešas vielas)?

- b) Ja atbilde uz 3) jautājuma a) daļu ir noliedzoša:

Vai svešas vielas, ko katrā ziņā neliedz klasificēt Regulas Nr. 1013/2006 IIIA pielikuma 3. punkta g) apakšpunktā, var būt arī atkritumi, kas paši par sevi būtu jāklasificē atbilstoši B 30 20 pozīcijas ceturtajam ievilkumam?

⁽¹⁾ OV 2006, L 190, 1. lpp.

⁽²⁾ 1989. gada 22. marta Bāzeles Konvenciju par kontroli pār kaitīgo atkritumu robežšķērsojošo transportēšanu un to aizvākšanu.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/98/EK (2008. gada 19. novembris) par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu (OV L 312, 22.11.2008., 3. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 8. maijā iesniedza Sofiyski rayonon sad (Bulgārija) —
BOSLAR EOOD/CHEZ ELEKTRO BULGARIA AD**

(Lieta C-366/19)

(2019/C 255/32)

Tiesvedības valoda — bulgāru

Iesniedzējtiesa

Sofiyski rayonon sad

Pamatlietas puses

Prasītāja: BOSLAR EOOD

Atbildētāja: CHEZ ELEKTRO BULGARIA AD

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 16. pants, kurā ir noteikta darījumdarbības brīvība Savienības tiesību sistēmā, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādu valsts tiesību normu kā *Prehodni i zaklyuchitelni razporedbi na Zakona za izmenenie i dopalnenie na zakona za energetikata* (Likuma par Enerģētikas likuma grozījumiem un papildinājumiem pārejas un nobeiguma noteikumi, turpmāk tekstā — “PZR ZIDZE”) 18. pants, saskaņā ar kuru, ņemot vērā noslēgtu līgumu un pastāvošas līgumattiecības, uz ko attiecas spēkā esošās speciālās tiesību normas, ar leģislatīvu aktu par labu vienai līgumslēdzējai pusei tiek grozīta viena no līguma būtiskajām sastāvdaļām (cena)?
- 2) Vai tiesiskās drošības princips ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj jaunu tādu tiesisko attiecību regulējumu, kuras saskaņā ar speciālām tiesību normām ir jau radušās starp privātpersonām vai starp valsti un privātpersonām, ja šis jaunais regulējums negatīvi ietekmē privāttiesību subjektu tiesisko paļāvību un to jau iegūtās tiesības?
- 3) Vai tiesiskā paļāvība kā Savienības tiesību pamatprincips, ņemot vērā Tiesas 2009. gada 10. septembra spriedumu *Plantanol* (C-201/08, EU:C:2009:539), ir jāinterpretē tādējādi, ka saskaņā ar to dalībvalstij, pietiekami negarantējot paredzamību, ir aizliegts grozīt spēkā esošu tiesisko regulējumu par elektroenerģijas ražošanu no atjaunojamajiem energoresursiem, priekšlaikus atceļot likumā paredzētus pasākumus, ar ko veicina elektroenerģijas ražošanu no atjaunojamajiem energoresursiem un kas ir saistīti ar ilgtermiņa līgumiem par elektroenerģijas iegādi, pretēji nosacījumiem, ar kuriem privātie ekonomikas dalībnieki ir veikuši investīcijas elektroenerģijas ražošanā no atjaunojamajiem energoresursiem un noslēguši ilgtermiņa līgumus par elektroenerģijas iegādi ar valsts regulētiem elektroapgādes uzņēmumiem?
- 4) Vai Direktīvas 2009/28/EK ⁽¹⁾ par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu 3. un 4. pants, ņemot vērā šīs direktīvas 8. un 14. apsvērumu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tajos dalībvalstīm ir noteikts pienākums ar valsts pasākumiem direktīvas transponēšanai garantēt investoriem tiesisko drošību elektroenerģijas ražošanas no atjaunojamajiem energoresursiem jomā, ieskaitot saules enerģiju?

Ja atbilde uz šo jautājumu ir apstiprinoša, vai saskaņā ar Direktīvas 2009/28 3. un 4. pantu apvienojumā ar tās 8. un 14. apsvērumu ir pieļaujama tāda valsts tiesību norma kā PRZ ZIDZE 18. pants, ar kuru būtiski tiek grozīti preferenciālie nosacījumi no atjaunojamajiem energoresursiem iegūtas elektroenerģijas iegādei arī attiecībā uz jau noslēgtiem ilgtermiņa līgumiem par no šādiem resursiem iegūtas elektroenerģijas iegādi atbilstoši sākotnēji noteiktajiem valsts pasākumiem direktīvas transponēšanai?

- 5) Kā, piemērojot Savienības tiesības valsts līmenī, ir jāinterpretē jēdziens “dalībvalsts”? Vai, ņemot vērā 1990. gada 12. jūlija Tiesas spriedumu *Foster u.c.* (C-188/89, EU:C:1990:313) un vēlākus Tiesas spriedumus šajā judikatūras virzienā, šis jēdziens ietver arī tādu pakalpojuma ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi (elektroapgāde) sniedzēju kā atbildētājs uzņēmums izskatāmajā tiesvedībā, kuram ar likumā regulētiem nosacījumiem ir uzticēts sniegt šo pakalpojumu saskaņā ar valsts iestādes aktu un šīs iestādes uzraudzībā?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/28/EK par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu un ar ko groza un sekojoši atceļ Direktīvas 2001/77/EK un 2003/30/EK (OV 2009, L 140, 16. lpp.).